

32000L0065

2000 10 21

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 269/44

TARYBOS DIREKTYVA 2000/65/EB

2000 m. spalio 17 d.

iš dalies keičianti Direktyvą 77/388/EEB dėl asmens, privalančio mokėti pridėtinės vertės mokesčių, nustatymo

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo Sutartį, ypač į jos 93 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Šiuo metu taikomos taisyklės pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienas apskaičiavimo pagrindas ⁽⁴⁾ 21 straipsnį dėl asmens, privalančio mokėti mokesčių, nustatymo, kelia rimtas problemas verslui, ypač smulkiam verslui.
- (2) 1976 m. kovo 15 d. Tarybos direktyva 76/308/EEB dėl savitarpio pagalbos patenkinant pretenzijas, kylančias dėl operacijų, kurios įeina į Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo finansavimo sistemą, ir dėl žemės ūkio produktų importo mokesčių bei muitų susigrąžinimo ⁽⁵⁾, 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 77/799/EEB dėl valstybių narių atsakingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje ⁽⁶⁾ ir 1992 m. sausio 27 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 218/92 dėl administracinio bendradarbiavimo netiesioginio apmokestinimo (PVM) srityje ⁽⁷⁾ organizuoja savitarpio pagalbą tarp valstybių narių dėl teisingo PVM nustatymo ir jo atskaitos.
- (3) Komisijos ataskaita dėl antrojo SLIM (supaprastinti įstatymai vidaus rinkai) projekto etapo, rekomenduoja iširti galimybes ir įvairius būdus, kaip reformuoti pridėtinės vertės mokesčio mokėtojo nustatymo sistemą, išdėstytą Direktyvos 77/388/EEB 21 straipsnyje.
- (4) Vienintelis pasikeitimas, kuris iš esmės gali supaprastinti bendrą PVM sistemą apskritai ir ypač nustatant asmenį,

privalantį mokėti mokesčių, yra tas, kad valstybėms narėms nebeleidžiama reikalauti paskirti mokesčių atstovą.

- (5) Todėl ateityje galimybę paskirti mokesčių atstovą galėtų turėti tik neįsisteigę apmokestinamieji asmenys.
- (6) Pagal Direktyvos 77/388/EEB 22 straipsnį valstybės narės gali tiesiogiai taikyti tas pačias prievoles neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims kaip ir įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, įskaitant ir tas, kurios gali būti nustatytos remiantis 22 straipsnio 8 dalimi.
- (7) Kai neįsisteigę apmokestinamieji asmenys yra piliečiai šalių, su kuriomis nėra priimta jokių teisinių priemonių, numatančių tarpusavio pagalbą panašią į tą, kuri nustatyta Bendrijoje, valstybės narės gali ir toliau reikalauti, kad tokie neįsisteigę apmokestinamieji asmenys vietoj savęs paskirtų mokesčių atstovą, kuris būtų atsakingas už mokesčių mokėjimą, arba paskirtų tarpininką.
- (8) Valstybės narės ir toliau be jokių apribojimų gali skirti asmenis, kurie privalo mokėti importo mokesčių.
- (9) Valstybės narės ir toliau gali nustatyti, kad kažkuris kitas asmuo, ne tas kuris privalo mokėti mokesčius, būtų solidariai atsakingas už mokesčių sumokėjimą.
- (10) Be to, norint išvengti tam tikro mokesčių vengimo turėtų būti aiškiau suformuluotas Direktyvos 77/388/EEB 10 straipsnis nuolatinio prekių tiekimo ir paslaugų teikimo atveju.
- (11) Todėl Direktyva 77/388/EEB turėtų būti atitinkamai pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 77/388/EEB pakeičiama taip:

1. Pirmoje 10 straipsnio 2 dalies pastraipoje, po antrojo sakinio, įrašomas toks sakinys:

„Valstybės narės, tam tikrais atvejais gali nustatyti, kad nuolatinis prekių tiekimas ir paslaugų teikimas, kuris vyksta tam tikrą laiką, būtų laikomas užbaigtu bent kas vieneri metai.“

2. 28f straipsnio 1 dalyje (kuris iš dalies pakeičia tos pačios direktyvos 17 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis), 17 straipsnio 4 dalies a punkte, žodžiai „21 straipsnio 1 dalies a punktas“ keičiami žodžiais „21 straipsnio 1 dalies a ir c punktai“.

⁽¹⁾ OL C 409, 1998 12 30, p. 10.

⁽²⁾ OL C 219, 1999 7 30, p. 91.

⁽³⁾ OL C 116, 1999 4 28, p. 14.

⁽⁴⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1. Su paskutiniai pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/17/EB (OL L 84, 2000 4 5, p. 24).

⁽⁵⁾ OL L 73, 1976 3 19, p. 18. Su paskutiniai pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

⁽⁶⁾ OL L 336, 1977 12 27, p. 15. Su paskutiniai pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

⁽⁷⁾ OL L 24, 1992 2 1, p. 1.

3. 28c straipsnio E skirsnio „Kiti atleidimo nuo pridėtinės vertės mokesčio atvejai“ 3 dalies penktojoje įtrauktoje žodžiai „21 straipsnio 1 dalies a punkto trečia pastraipa“ keičiami žodžiais „21 straipsnio 1 dalies c punktas“.
4. 28 g straipsnyje (kuris pakeičia tos pačios direktyvos 21 straipsnį), 21 straipsnis keičiamas taip:

„21 straipsnis

Asmenys privalantys mokėti mokesťį

1. Pagal vidaus sistemą, toliau išvardyti asmenys privalo mokėti pridėtinės vertės mokesťį:

- a) apmokestinamasis asmuo, tiekiantis apmokestinamas prekes arba teikiantis apmokestinamas paslaugas, išskyrus nurodytas b ir c punktuose.

Jeigu apmokestinamas prekes tiekia arba paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs šalyje, valstybės narės gali, pagal savo nustatytas sąlygas, numatyti, kad asmuo privalantis mokėti mokesťį yra asmuo, kuriam tiekiamos apmokestinamos prekės arba teikiamos apmokestinamos paslaugos;

- b) apmokestinamieji asmenys, kuriems teikiamos paslaugos, nurodytos 9 straipsnio 2 dalies e punkte, arba asmenys, identifikuoti pridėtinės vertės mokesčio mokėtojais šalies teritorijoje, kuriems teikiamos paslaugos nurodytos 28b straipsnio C, D, E ir F skirsniuose, jeigu paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs šalyje;

- c) asmuo, kuriam tiekiamos prekės, kai tenkinamos toliau išvardytos sąlygos:

- apmokestinamas sandoris yra prekių tiekimas pagal 28c straipsnio E skirsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas,
- asmuo, kuriam tiekiamos prekės, yra kitas apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo identifiikuotas pridėtinės vertės mokesčio mokėtoju šalies teritorijoje,
- apmokestinamojo asmens, kuris nėra įsisteigęs šalyje, išrašyta sąskaita faktūra atitinka 22 straipsnio 3 dalies nuostatas.

Tačiau valstybės narės gali taikyti nukrypimą nuo šios prievolės, kai apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs šalyje, paskiria mokesčių atstovą toje šalyje;

- d) bet kuris asmuo, kuris sąskaitoje faktūroje ar kitame jai lygiavėčiame dokumente išskiria pridėtinės vertės mokesťį;
- e) bet kuris asmuo vykdamas apmokestinamą prekių priėmimą Bendrijoje.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies nuostatų:

- a) apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs šalyje, valstybės narės gali leisti jam paskirti mokesčių atstovą, kaip asmenį, atsakingą už pridėtinės vertės mokesčio sumokėjimą. Kiekviena valstybė narė nustato šios nuostatos taikymo sąlygas ir procedūras;

- b) kai apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs šalyje, sudaro apmokestinamą sandorį, o su ta šalimi, kurioje įsisteigęs apmokestinamasis asmuo arba kurioje yra jo buveinė, nėra sukurtų jokių teisinių priemonių, numatančių tarpusavio pagalbą savo apimtimi panašią į tą, kuri išdėstyta Direktyvose 76/308/EEB (*), 77/799 EEB (**) ir 1992 m. sausio 27 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 218/92 dėl administracinio bendradarbiavimo netiesioginio apmokestinimo (PVM) srityje (***), valstybės narės gali imtis priemonių nustatydamos, kad sumokėti pridėtinės vertės mokesťį privalo mokesčių atstovas, kurį vietoj savęs paskiria šalyje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo.

3. Valstybės narės 1 ir 2 dalyse nurodytose situacijose gali nustatyti, kad kas nors kitas, o ne asmuo privalantis mokėti mokesčius, būtų solidariai atsakingas už mokesčių sumokėjimą.

4. Importuojant, asmuo ar asmenys, kuriuos valstybė narė, į kurią importuojamos prekės, paskiria ar pripažįsta kaip privalančius mokėti pridėtinės vertės mokesťį.

(*) OL L 73, 1976 3 19, p. 18. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.
 (**) OL L 336, 1977 12 27, p. 15. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.
 (***) OL L 24, 1992 2 1, p. 1.“

5. 28h straipsnyje (kuris pakeičia tos pačios direktyvos 22 straipsnį), 22 straipsnis pakeičiamas taip:

- a) 1 dalies c punkte pirmoji įtrauka pakeičiama taip:

„— kiekvieną apmokestinamąjį asmenį, išskyrus 28a straipsnio 4 dalyje nurodytus asmenis, kuris atitinkamos šalies teritorijoje tiekia prekes arba teikia paslaugas, suteikiančias jam teisę į atskaitą, išskyrus atvejus, kai teikiamos paslaugos, už kurias mokesťį turi mokėti pats klientas arba gavėjas pagal 21 straipsnio 1 dalies a, b ar c punktus. Tačiau valstybėms narėms nereikia identifiukuoti apmokestinamųjų asmenų, nurodytų 4 straipsnio 3 dalyje;“;

- b) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad asmenys, kurie pagal 21 straipsnio 1 ir 2 dalis turi mokėti pridėtinės vertės mokesťį vietoj apmokestinamojo asmens, kuris nėra įsisteigęs šalies teritorijoje, laikytųsi šiame straipsnyje nustatytų deklaravimo ir mokėjimo įsipareigojimų; jos taip pat imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tie asmenys, kurie pagal 21 straipsnio 3 dalį yra solidariai atsakingi už mokesčio sumokėjimą, laikytųsi šiame straipsnyje nustatytų įsipareigojimų.“

6. Visoje direktyvoje, nepaisant šio straipsnio 2, 3 ir 5 punktų, žodžiai „21 straipsnio 2 dalis“ pakeičiami žodžiais „21 straipsnio 4 dalis“.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

2 straipsnis

4 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2001 m. gruodžio 31 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

Priimta Liuksemburge, 2000 m. spalio 17 d.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus ir lentelę, susiejančią šios direktyvos nuostatas su nacionalinės teisės nuostatomis.

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. FABIUS